

Naar aanleiding van de verhaaltjes van het verblijf van evacuees in het laatst van de Tweede Wereldoorlog heb ik in de nieuwsbrief van Twijtel en geschreven door Ruurd de Vries de volgende reactie gevonden:

Mevr. Hilma Kiesebrink-Scharphorn vertelt dat zij samen met haar vader Jan Scharphorn en moeder Johanna Hermanna en haar broer Pieter in september 1944 vanwege de bombarde-menten van hun platgebombardeerde woonplaats Arnhem moesten evacueren naar Apeldoorn, waar geen plek meer was. Men moest noordwaarts. Grotendeels te voet belandde het gezin op Twijtel, waar ze introkken bij het gezin van Hendrik Brouwer. Herinneringen heeft ze nog aan de boerderij, de bedsteden, het staan eten met de kinderen van Brouwer en... als het eten niet op was, werd pap er overheen gedaan. Er was dagelijks luizencontrole maar leuker waren de ritjes met paard en wagen het weiland in naar de koeien. Vader Jan heeft toen nog een tijdje in het ziekenhuis te Heerenveen gelegen. Waarvoor weet Hilma niet meer. Haar zusje Selma, die inmiddels overleden is, werd in 1945 op Bercoperweg 66 geboren. In 1946 woonde het gezin weer in Arnhem. Onlangs nam Hilma een kijkje in Makkinga en graag zou ze nog eens met de kinderen uit het gezin Brouwer willen praten.

De familie Scharphorn kwam 29 december 1944 naar Bercoperweg 66 en 15 augustus 1946 vertrok men richting Rozendaal in Gelderland.

Naar aanleiding van de reunie van Twijtel in 2014 geven Cobi, Ruurd en Johannes een nieuws-brief uit van Twijtel. In hun eerste nieuwsbrief staan o.a. nieuwtjes over branden, de moord op Pieter Hes in 1937, verslag van de Prikkedam en over “het verdwenen dorp”. Ruurd noemt dit een beetje fantasie, maar wie dit bedacht heeft....

Niet ver van Twijtel 6 aan de Abbendijk staat een bord in de berm met een plattegrond van de wandeling “tussen Frankrijk en Egypte”. Daar kruiste vroeger het kerkepad tussen Makkinga en Nijeberkoop de Abbendijk. De herinnering aan dat pad is een nobele zaak, maar de om-schrijving daarbij al zou dit pad destijds de dorpsstraat zijn geweest door de Middelburen en als verdwenen dorp te boek zou hebben gestaan... Dit gaat veel te ver. Uiteindelijk was Middelburen niet meer dan een aantal voorname (dat wel) boerderijen, die aan het Middelpad stonden. Ook stonden er enkele herenhuizen korte tijd in de 19-de eeuw. Het pad heeft onge-twijfeld een belangrijke functie gehad in de gloriejaren van dit buurtschap. Men kon er wandelend naar de huizen en boerderijen en om ter kerke te gaan.

Maar een dorp? Nee, dat heeft er niet ingezet.

100 jaar terug.

Op 10 mei 1915 stak Jolke Molenaar op zijn kurkdroge heide bij Twijtel nabij de Prikkedam zijn pijp op en gooide de lucifer weg. Het gevolg was een flinke heidebrand. Het lukte hem niet om het vuur te doven. Ook de omliggende velden leden schade. Hij moest voor de rechter verschijnen en die rekende hem dit zwaar aan. Hij kreeg 50 gulden boete of 50 dagen hechtenis. Een te zware straf, aldus Jolke. De brand was buiten zijn wil ontstaan en bovendien leden de burenen vrijwel geen schade.

Vonnissen: Op 7 mei 1915 kreeg Wimke P. voor twee misdrijven van diefstal 10 gulden boete of een maand tuchtschool. Trijntje R. kreeg wegens diefstal 5 gulden boete of 14 dagen tuchtschool (3-12-1915).

Door de Rechter Commissaris in het faillissement van Dirk van der Zee, winkelier te Makkinga is de enige uitdelingslijst goedgekeurd.

Oosterhofjan@ziggo.nl